Dosarul nr. 5r-103/2026
4-25114561-15-5r-16032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 septembrie 2026 municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
În componenţa completului de judecată:
Președintele şedinţei, judecător: Alexei Rusacov
Grefier: Mihaela Sava
În lipsa: contestatarului Ciobanu Valeriu și agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir Roman Valeriu

a examinat în ședință de judecată publică, în limba română, contestația depusă de Ciobanu Valeriu împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Cantemir, Roman Valeriu, emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria numărul MAI06 518554 din data de 21 iulie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional,

a c o n s t a t a t:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 518554 din data de 21 iulie 2025 și decizia de sancționare, a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cantemir, Roman Valeriu, Ciobanu Valeriu a fost recunoscut vinovat și sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a sumei de 25 000 lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe faptul că*: „în perioada 07.10-14.10.2024 urmare unei organizații criminale „ŞOR" a unui mechanism de corupere electorală a primit prin intermediul băncii PSB din Federația Rusă 4 transferuri la telefonul:067146121"*

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia emisă, la 05 august 2025 contravenientul Ciobanu Valeriu a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518554 din data 21 iulie 2025 și a deciziei de sancționare invocând că actul a fost întocmit cu încălcarea normelor de procedură prevăzute de Codul contravențional. A susținut că simpla indicare a normei juridice pretins încălcate nu este suficientă pentru realizarea unei încadrări juridice corecte și pentru individualizarea faptei, în sensul art. 442 și art. 443 din Codul contravențional.

A menționat că a fost sancționat pentru o faptă care nu a fost constatată în mod corespunzător și pe care nu a comis-o, astfel încât este incident temeiul de încetare a procesului contravențional prevăzut de art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional – inexistența faptului contravenției.

Totodată, a susținut că agentul constatator avea obligația legală de a individualiza în mod clar fapta ilicită pretins comisă și de a efectua încadrarea juridică completă, prin indicarea expresă și integrală, în cuprinsul procesului-verbal, a articolului și alineatului aplicabil.

De asemenea, a invocat nulitatea procesului-verbal, arătând că, în calitate de act constatator și probator al unei contravenții, acesta trebuia să conțină toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. În acest sens, a susținut că agentul constatator nu a indicat, conform art. 443 alin. (1) lit. d), descrierea faptei contravenționale, locul și timpul comiterii acesteia, circumstanțele relevante pentru stabilirea faptelor și a consecințelor juridice, precum și evaluarea eventualelor prejudicii cauzate.

Notează că agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional, nu a elucidat toate aspectele cauzei și nu a acumulat probe suficiente care să demonstreze vinovăția sa. În opinia acesteia, procesul-verbal a fost întocmit cu grave erori, nefiind întruniți indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 din Codul contravențional.

În concluzie, a reiterat că nu a fost demonstrată existența faptei contravenționale și nici vinovăția sa, solicitând anularea procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518554 din 21 iulie 2025 și a deciziei de sancționare.

Contestatarul Ciobanu Valeriul și agentul constatator Roman Valeriu fiind citați legal în ședință de judecată nu s-au prezentat, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2), (3) din Codul contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa lor.

Examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată apreciază contestația ca fiind întemeiată și pasibilă de a fi admisă, reieșind din următoarele considerente.

Fiind învestită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen și analizează legalitatea și temeinicia procesului-verbal de constatare a contravenției, precum și a deciziei de sancționare. În acest context, instanța reține următoarele.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei asupra cauzei contravenționale, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, au fost respectate pe deplin.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal de constatare a contravenției, instanța de judecată, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, constată că dispozițiile legale aplicabile au fost respectate. Procesul-verbal corespunde prevederilor art. 443 din Codul contravențional, iar instanța nu a identificat elemente sau împrejurări care să afecteze legalitatea acestuia și să justifice declararea nulității.

La fel, pe parcursul examinării cauzei, de către instanța nu au fost constatate circumstanțe care înlătură răspunderea contravențională din cele prevăzute de art. 19-31 Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit şi perfectat în lipsa contravenientului Ciobanu Valeriu însă în prezența martorului-asistent.

Sub aspectul *temeiniciei* procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța relevă următoarele.

Potrivit art.47[1] alin.(1) Cod contravențional (*varianta în vigoare la data săvârșirii faptei*), constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale - *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

Din analiza normei citate, rezultă că latura obiectivă a acestei contravenții, poate fi realizată în mod alternativ prin următoarele modalități normative: **a**) pretinderea; **b**) acceptarea; **c**) primirea.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518554 din 21 iulie 2025, s-a reținut în sarcina lui Ciobanu Valeriu comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, prin săvârșirea faptei prejudiciabile exprimată prin acțiune și exteriorizată în faptul că ar fi *„a primit mijloace băneşti” **(f.d.6)***.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) şi nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată şi prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

În ceea ce privește constatarea existenței faptei contravenționale imputate în speță, instanța de judecată reține că nu există probe care să dovedească comiterea contravenției de către făptuitor, respectiv lipsesc circumstanțele faptice care să confirme că, în cursul anului 2024, Ciobanu Valeriu a primit transferuri cu mijloace bănești, iar SMS-rile parvenite de la abonatul căruia i-a fost atribuit identificatorul „PSB” ar constitui notificare prin intermediul aplicației „ПСБ” din Federația Rusă, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și al referendumului republican constituțional din 2024.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă **activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei**, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancţiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare*.

Potrivit art.425 alin.(1) și (2) Cod contravențional*, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de*

probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesulverbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, proceseleverbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Examinând minuțios documentele anexate în copii de către agentul constatator la materialele prezentei cauzei contravenționale, instanța de judecată constată că acestea confirmă doar dispunerea, autorizarea și efectuarea măsurilor speciale de investigație în cadrul urmăririi penale din cauza penală nr. 2023970322, pornită în baza art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) din Codul penal, precum și autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516.

Cu referire la rolul probatoriu, instanța apreciază că, în cazul efectuării măsurilor speciale de investigație, urmează a fi valorificate rezultatele acestora, respectiv procesul-verbal de consemnare a rezultatelor, care trebuie să corespundă prevederilor art.260-261 din Codul de procedură penală, precum și purtătorii de informații pe care sunt stocate aceste rezultate. Totuși, anexele la procesele-verbale privind consemnarea rezultatelor măsurilor speciale de investigație (fie în formă textuală, fie pe suporturi de stocare a informației), lipsesc din dosarul cauzei contravenționale.

În pofida faptului că aceste acte (ordonanțele procurorilor și încheierile judecătorilor de instrucție) sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu constituie mijloace de probă în sensul dispozițiilor art. 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, precum și art. 93 alin. (2) din Codul de procedură penală, care reglementează în mod expres regimul mijloacelor de probă admisibile.

Astfel, deși aceste acte pot contribui la clarificarea contextului procedural, ele nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi considerate probe în cadrul procesului contravențional.

Acestea reprezintă acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, însă nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu oferă elemente factuale suficiente pentru stabilirea vinovăției contravenientului.

Concluzia respectivă, rezultă și din prevederile art.94 alin.(4) din Codul de procedură penală, care stipulează că, *plîngerile depuse în cursul procesului şi* ***hotărârile procesuale adoptate nu constituie probe ale vreunor circumstanţe care au importanţă în cauza respectivă, ele fiind doar o dovadă a faptului că a fost depusă o plîngere şi a fost adoptată o hotărîre.***

În speță, scrisorile, ordonanțele și încheierile nu constituie probe ale vreunor circumstanțe care au importanță în prezenta cauză, ci doar o dovadă că au fost dispuse și autorizate unele acțiuni procesuale, precum și că au fost expediate anumite acte.

Cu referire la proba – lista mesajelor parvenite pe numărul de telefon al contravenientului, instanța relevă următoarele.

Lista respectivă a fost primită de la operatorul de telefonie mobilă (nu și de la o instituție financiară/bancară) și reprezintă o listă a mesajelor expediate de pe numărul de telefon +74992712173, care aparține BC „Promsvyazibank", cu identificatorul „PSB", către numerele de telefon al contravenientului.

Această listă nu reprezintă tranzacții financiare, ci mesaje scurte de tip SMS („Short Message Service"), care implică exclusiv transmiterea de text. De asemenea, lista nu reflectă conținutul mesajelor, ceea ce ar fi putut confirma, fie și indirect, efectuarea unor transferuri de mijloace bănești.

Or, este cunoscut faptul că majoritatea aplicațiilor bancare, inclusiv cele ale băncilor naționale, oferă clienților prin mesaje, pe lângă informațiile privind circulația surselor financiare din cont, și alte tipuri de informații — precum data expirării cardului, existența facturilor neachitate, scadența obligațiilor pecuniare, promoții etc.

Astfel, era necesară examinarea și prezentarea fie a conținutului mesajelor, fie ridicarea și verificarea telefonului mobil al contravenientului despre care se pretinde că ar fi avut instalată aplicația „PSB" sau că ar fi acceptat anumite tranzacții bănești din partea acestei instituții bancare din Federația Rusă.

Iar potrivit practicii judiciare, „**primirea de mesaje nu constituie în sine o faptă prejudiciabilă**" (*vezi Decizia Curții de Apel Sud, sediul Cahul, din 24.10.2025, cauza nr. 4-25059729-05-4r-30072025*). Raționamentul din care rezultă concluzia că, pe lângă dovedirea faptului primirii mesajelor, urma să fie demonstrat și faptul că acestea conțin și informații despre efectuarea transferurilor bănești.

De altfel, în cauza *Demirhan și alții împotriva Turciei din 22.07.2025*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, abordarea categorică a instanțelor turce privind utilizarea aplicației criptate de mesagerie „ByLock" – în special că oricine a folosit aplicația putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenență la o organizație teroristă armată – a încălcat dreptul reclamanților la protecție efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării și pedepsei, precum și dreptul la un proces echitabil.

Situația similară se reliefează și în speță, în condițiile în care, probele denotă doar expedierea de către abonatul căruia i-a fost atribuit identificatorul „PSB" către numărul contravenientului a unor mesaje, iar alte careva probe privind conținutul acestor mesaje, scopul acestora– nu au fost prezentate.

De către agentul constatator nu a fost ridicat și examinat telefonul mobil al contravenientului, despre care se pretinde că ar fi avut instalată aplicația „PSB" sau că ar fi acceptat să primească anumite transferuri bănești din partea acestei instituții bancare din Federația Rusă.

Cu toate acestea, agentul constatator s-a limitat la prezentarea selectivă a copiilor documentelor expediate de către INSP al IGP către Inspectoratului de Poliție Cantemir, atașate scrisorii, fără a întreprinde alte acțiuni în vederea administrării probelor.

Prin urmare, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată s-a aflat în imposibilitatea de a stabili elementele esențiale ale cauzei care ar putea proba vinovăția lui Ciobanu Valeriu. Întrucât, pentru confirmarea comiterii contravenției, la dosar nu există niciun element de fapt obținut în condițiile prevăzute de lege, care să fi servit la constatarea existenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la stabilirea vinovăției ori la elucidarea tuturor circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei, conform art. 425 alin. (1) din Codul contravențional.

În susținerea acestei concluzii, instanța reține că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual, care beneficiază de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă numai în măsura în care se coroborează prin careva probe. Or, din analiza de mai sus rezultă că această prezumție a fost răsturnată prin lipsa, la dosarul cauzei contravenționale, a probelor administrate legal care să fi stat la baza constatării existenței contravenției, identificării făptuitorului și stabilirii vinovăției acestuia.

Corespunzător, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Ciobanu Valeriu, instanța atestă că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt descrise în procesul-verbal cu privire la contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, *toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.*

De aici rezultă că, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a administrat probe, care ar demonstra că cet. Ciobanu Valeriu, a acceptat mijloace financiare ce nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor, și a referendumului republican constituțional din 2024, realizând astfel latura obiectivă a contravenției incriminate, prevăzute la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Aici, instanța de judecată reține că, în cazul în care Ciobanu Valeriu a contestat circumstanțe faptice constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, instanța de judecată relevă că, acuzația înaintată contravenientului poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu, respectiv, în contextul art. 461 din Codul contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Conform dispoziției art. 461 din Codul contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanța încetează procesul contravenţional, iar potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei*.

Față de cele ce preced, respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată va admite contestația depusă de cet. Ciobanu Valeriu, va anula decizia agentului constatator emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 518554 din 21 iulie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și va înceta procesul contravențional din lipsa faptei contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1[1]), art. 448, art. 460 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația lui Ciobanu Valeriu.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr: MAI06 518554 din data de 21 iulie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul că lipsește fapta contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecătorul **Alexei Rusacov**